

142

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 czerwca 1982 r.

w sprawie trybu i terminu płatności należności budżetowej z tytułu stosowania nieprawidłowych cen.

Na podstawie art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. Nr 7, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Należność budżetową wynikającą z tytułu osiągnięcia nienależnej kwoty w wyniku stosowania nieprawidłowych cen ustala w formie decyzji właściwy miejscowo dla sprzedawcy okręgowy zarząd dochodów państwa i kontroli finansowej lub okręgowy urząd cen.

2. Okręgowy urząd cen przesyła okręgowemu zarządowi dochodów państwa i kontroli finansowej odpis decyzji ustalającej należność budżetową.

§ 2. 1. Należność budżetowa płatna jest w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji na rachunek dochodów budżetowych okręgowego zarządu dochodów państwa i kontroli finansowej, właściwego miejscowo dla sprzedawcy.

2. Sprzedawca zawiadamia okręgowy zarząd dochodów państwa i kontroli finansowej o dokonanej wpłacie ze wskazaniem rodzaju i wysokości wpłaty, organu, który wydał decyzję, oraz daty i numeru tej decyzji.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: M. Krzak

143

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 28 czerwca 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 5 § 1 i art. 6 § 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 6, poz. 40, z 1967 r. Nr 13, poz. 55, z 1969 r. Nr 13, poz. 98, z 1974 r. Nr 50, poz. 316 oraz z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 34, poz. 183), art. 16 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234 oraz z 1982 r. Nr 11, poz. 82) i art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 28 maja 1975 r. o dwustopniowym podziale administracyjnym Państwa oraz o zmianie ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1980 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. z 1980 r. Nr 15, poz. 54 i z 1981 r. Nr 32, poz. 188) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

- a) skreśla się pkt 27;
- b) dotychczasowe pkt 28—47 oznacza się odpowiednio jako pkt 27—46;

2) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawy z obszaru województw leszczyńskiego i pilskiego podlegają rozpoznaniu przez Sąd Wojewódzki w Poznaniu.”;

3) w § 3 ust. 29 (w województwie pilskim)

- a) dodaje się nowy pkt 1 w brzmieniu:
 - „1) Sąd Rejonowy w Chodzieży dla miast: Chodzież, Margonin, Szamocin i Ujście oraz gmin: Budzyń, Chodzież, Kaczory, Margonin, Ryczywól, Szamocin i Ujście”;
- b) dotychczasowe pkt 1—5 oznacza się odpowiednio jako pkt 2—6,
- c) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) Sąd Rejonowy w Pile dla miast: Pila, Wyryżysk i Wysoka oraz gmin: Białośliwie, Wyryżysk i Wysoka”;
- d) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) Sąd Rejonowy w Wągrowcu dla miast: Golańcz, Rogoźno i Wągrowiec oraz gmin: Damasławek, Golańcz, Rogoźno, Wapno i Wągrowiec”;

4) w § 4 ust. 29 (w województwie pilskim):

- a) dodaje się nowy pkt 1 w brzmieniu:
 - „1) w Sądzie Rejonowym w Chodzieży, obejmujący obszar właściwości tego Sądu”;
- b) dotychczasowe pkt 1—5 oznacza się odpowiednio jako pkt 2—6.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1982 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

144

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 24 czerwca 1982 r.

w sprawie obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych.

Na podstawie art. 17 ust. 7 pkt 4 i 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późniejszymi zmianami) oraz art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o zmianach właściwości w

dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzenia i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę

lub spółdzielczej umowy o pracę w prowadzonych na zasadach zryczałtowanego rozrachunku zakładach usługowych spółdzielni zrzeszonych w:

- 1) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy,
- 2) Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”,
- 3) Centralnym Związku Spółdzielni Spożywców „Społem”,
- 4) Centralnym Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego,
- 5) Centralnym Związku Spółdzielni Inwalidów,
- 6) Centralnym Związku Spółdzielni Rękodziela Ludowego i Artystycznego „Cepelia”.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do młodocianych pracowników, zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego.

§ 2. 1. Miesięczne zarobki z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, przyjmowane do obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń pieniężnych z tego ubezpieczenia, ustala się w formie ryczałtów uzależnionych od kategorii osobistego zaszerogowania pracowników przez spółdzielnię. Ryczałty określa się w kwotach odpowiadających wielokrotności najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki uspołecznionej — w następującej wysokości:

Lp.	Kategoria osobistego zaszerogowania pracownika	Wysokość zryczałtowanego zarobku
1	2	3
1	I—IV	kwota odpowiadająca półkrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki uspołecznionej
2	V—VII	kwota odpowiadająca dwukrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki uspołecznionej
3	VIII i wyższa	kwota odpowiadająca dwu- i półkrotnej wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia pracowników gospodarki uspołecznionej

2. W razie zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy kwotę ryczałtu, ustaloną stosownie do ust. 1, zmniejsza się proporcjonalnie do czasu pracy ustalonego w umowie.

3. Do obliczenia podstawy wymiaru emerytury lub renty przyjmuje się kwotę ryczałtu ustaloną stosownie do ust. 1 lub 2, obowiązującą w ostatnim miesiącu zatrudnienia, z uwzględnieniem § 3.

§ 3. 1. Na wniosek pracownika, o którym mowa w § 1 ust. 1, zarząd spółdzielni może podwyższyć kwotę ryczałtu ustalonego stosownie do § 2, nie więcej jednak niż o 100%.

2. W razie podwyższenia kwoty ryczałtu (ust. 1) podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi przeciętny miesięczny zarobek ustalony w formie ryczałtu z okresu ostatnich 36 miesięcy zatrudnienia, a jeżeli zatrudnienie trwało krócej — z faktycznego okresu zatrudnienia.

3. W razie podwyższenia ryczałtu (ust. 1) podstawę wymiaru zasiłków z ubezpieczenia społecznego stanowi przeciętny miesięczny zarobek ustalony w formie ryczałtu z okresu ostatnich 12 miesięcy zatrudnienia, a jeżeli zatrudnienie trwało krócej — z faktycznego okresu zatrudnienia.

4. Podstawa wymiaru emerytury lub renty oraz zasiłków z ubezpieczenia społecznego, ustalona w myśl ust. 1—3, nie może być jednak niższa niż kwota odpowiedniego ryczałtu ustalona stosownie do § 2.

§ 4. 1. Jeżeli podwyższone przez zarząd spółdzielni przed dniem wejścia w życie rozporządzenia kwoty zryczałtowanych zarobków, przyjmowane do obliczenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z tego ubezpieczenia, są wyższe niż odpowiednie kwoty ryczałtu ustalonego stosownie do § 2, nie ulegają one zmianie z urzędu.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podstawę wymiaru emerytury lub renty stanowi przeciętny miesięczny zarobek ustalony w formie ryczałtu z okresu ostatnich 36 miesięcy zatrudnienia, a jeżeli zatrudnienie trwało krócej — z faktycznego okresu zatrudnienia. Przepis § 3 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Jeżeli zatrudnienie było wykonywane przez część miesiąca z powodu podjęcia pracy lub jej zaprzestania w ciągu miesiąca albo z powodu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub opiekuńczego, przy obliczaniu wysokości składki na ubezpieczenie społeczne kwotę ustalonego ryczałtu zmniejsza się odpowiednio, przyjmując, że miesiąc liczy 30 dni.

§ 6. W nie unormowanych niniejszym rozporządzeniem sprawach ustalania wysokości podstawy wymiaru świadczeń emerytalnych stosuje się przepisy rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 19 sierpnia 1968 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru emerytury lub renty, zasiłków z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. z 1968 r. Nr 35, poz. 246, z 19/2 r. Nr 27, poz. 196 i z 1976 r. Nr 40, poz. 239), a przy ustalaniu wysokości zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz ich wypłacaniu mają zastosowanie przepisy dotyczące zasad obliczania zasiłków z ubezpieczenia społecznego oraz pokrywania wydatków na te zasiłki.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 czerwca 1977 r. w sprawie obliczania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia w spółdzielczych zakładach usługowych (Dz. U. z 1977 r. Nr 23, poz. 99 i z 1981 r. Nr 10, poz. 49).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1982 r.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: **A. Rajkiewicz**

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.